

izdelan tako kakor generalna karta c. in kr. voj. zemljepisnega zavoda in bo imel poleg praktične tudi znamenito znanstveno vrednost. Odboru je do tega, da dobe društveniki, ki se za to stvar zanimajo, lep, uporaben in tudi v zemljepisnem oziru dovršen zemljevid, ki jim bo izvrstno ustrezal na potovanju po slovenskih krajih, v uradu pri raznovrstnih poslih in doma pri čitanju slovenskih knjig; zakaj v njem bodo vestno zabeleženi vsi količkaj znameniti slovenski kraji po vseh slovenskih deželah, tako da bo popolnoma nadomeščal jako razširjeno in priljubljeno nemško generalno karto. Za matičarje stane zemljevid 5 K, za nematičarje pa 6 K.

Iz „Slovenske Matice“. 164. odborova seja. Sprejel se je dr. Potočnika opis „Koroške“ (zemljepisni del s slikami) in dr. Prijatelja prevod „Onjegina“. Poleg zbornika o francoski dobi objavi „Matica“ še posebej obsežnejšo študijo g. dr. B. Vošnjaka: „Ustava in uprava ilirskih dežel“, ki bo ob tej po pariških virih izdelani posebni temi obdelovala vobče razvoj državnopravnih institucij. Obljubljena je razprava o kranjskih financah v začetku 18. veka (H. Steska v Kranju.)

Pevsko društvo „Slavec“ priredi v proslavo društvene petindvajsetletnice v dneh 27., 28. in 29. junija t. l. veliko pevsko slavnost ob obili udeležbi raznih slovanskih pevskih društev.

Dva nemška prevoda iz Prešerna. („Kam?“ in „Orglar“.) Vidic nam podaja v Prešernovem albumu statistiko nemških prevodov iz Prešerna. (str. 837/8) Tam pravi o pesmi „Kam?“, da je prevedena 5 krat (Prešeren, A. Dimitz, Pace, Penn, Samhaber), „Orglar“ pa 4 krat (A. Dimitz, Pesjakova, Rizzi, Samhaber). V Vidičevi nemški izdaji „Poesien“ je tudi še Funtkov prevod „Der Leiermann“ (str. 79.) V R. Baumbachovi knjigi „Enzian“ 3. Folge, Leipzig 1877 pa sem naletel slučajno še na omenjena dva prevoda iz Prešerna. Prešernoslovcem v uporabo ju postavim tu sem:

Der Dichter und die Nachtigall. (l. c. 24.)

Von France Prešern.

Von der Welt der Dichter scheidet,
Zieht nach stillen Waldesgründen,
Gottes Ehre zu verkünden,
Seine Lauter ihn begleitet.

Schallen läßt er seine Lieder
Zu der Vögel Jubelstimmen
Von der Sonne erstem Glimmen,
Bis sie eilt zur Rüste wieder.

Aber an der Vögel Singen
Bald verliert er Lust und Freude,
Weil sie morgen so wie heute
Stets die gleichen Weisen bringen.

Und er wählt im Frühling junge
Brut, noch ungeübt im Sange,
Lehrt nach seiner Zither Klänge
Neue Lieder ihre Zunge.